

Osnovni podatki: Nek nizozemski botanik je našel prvi primerek te rastline leta 1825. Ta rod vsebuje nekje 50 vrst. Ime je izpeljanka iz besede phalaina - nočni metulj oziroma večča in opis - pojava, izgled. Orhideje rodu phalaenopsis živijo epifitsko na drevesih ali litofitsko na skalah oziroma na z mahom pokritih strmih rečnih pobočjih. Največ jih najdemo v azijskih tropskih gozdovih, do višine 400 m in so skoraj vse brez izjeme navajene na senčne, z zračno vlago bogate razmere.

Ker prihajajo iz razmer, kjer vladajo skoraj konstantno enake temperaturne, ne potrebujejo pravzaprav nobenih pseudobulb, zato pa veliko korenin, da se lahko močno oprimejo podlage, s katere je potem skoraj več ne moremo odstraniti. Listi te orhideje so zelo mesnati in široki. Pri optimalno oskrbovani rastlini, se pojavljajo cvetovi skoraj vse leto. Čeprav izgleda phalaenopsis zelo lomljivo, pri oskrbi pravzaprav sploh ni zahtevna. Pravzaprav je to takšna klasična sobna orhideja. V prodaji se danes nahajajo številni hibridi, ki izhajajo iz samega rodu, kot tudi križanci med različnimi rodovi orhidej. Kljub temu pa so še med ljubitelji vedno zelo iskane rastline, ki so bile popularne še pred 50 leti.

Domovina: Indija, Južno vzhodna Azija, Indonezija, Filipini, Severna Avstralija

Temperaturno območje: Toplo, zato so še posebej primerne za vzgojo v sobi.

Čas cvetenja: Praktično skozi vse leto cvetijo novejši hibridi. Starejše sorte svoje cvetenje bolj omejujejo na svoj čas cvetenja v naravi. Cvetni poganjek običajno nastavi ob tretjem listu od zgoraj navzdol.

Barva cvetja: bela, rdeča, roza, vijolična, rumena, rjava, zelena, različni vzorci pikic, črtavosti in tigrastega vzorca

Kraj rasti: čez poletje na polsenčnem mestu. Vzhodno ali zahodno okno v združbi kakšne listnate rastline ki jo rahlo zakriva. Pozimi se naj nahaja na svetlejšem mestu, ampak nikakor ne na mestu, kjer lahko sonce posije nanjo. Izogibati se je potrebno temu, da bi se listi phalaenopsisa segreli zaradi sonca.

Temperatura: vse leto naj bo toplo. Poleti naj bo podnevi od 20 do 26 stopinj, ponoči pa naj ne pada pod 16 stopinj celzija. Pozimi je lahko dnevna temperatura kakšni dve stopinji nižja, nočna pa ne pod 16 stopinj. Le jeseni dovolimo, da se nočna temperatura zniža na nekje 16 stopinj za kakšen mesec. Ta postopek vzpodbudi rastline ki ne cvetijo k ponovnemu cvetenju. Poletne temperature se rade zrastejo nad 30 stopinj. Te temperature ne bodo škodovala naši orhideji, pri teh višjih temperaturah povečamo tudi zračno vlažnost

Voda: Skozi vso leto je potrebno phalaenopsis zmerno zalivati. Substrat v katerem raste se ne sme nikoli popolnoma izsušiti, mora pa vedno rahlo bolj suh postati, preden ponovno zalijemo. Poizkušamo da zalivamo s čim bolj postano vodo (čim bolj mehko vodo) sobne temperature ali še kakšno stopinjo toplejšo vodo. Nikoli ne zalivamo v zalistje, sredino rastline, saj bi se tam voda predolgo zadržala in bi lahko prišlo do gnitja. Pogosto pršimo listje in s tem skrbimo za večjo zračno vlažnost.

Gnojenje: V času rasti gnojimo rastlino z zelo razredčenim gnojilom vsakih 5-7 dni. V času ko pa intenzivne rasti ni to je pozimi, pa zmanjšamo gnojenje na vsake tri tedne, pri nižjih temperaturah vzgoje, pa ga lahko popolnoma opustimo.

Presajanje: vsaki dve leti, spomladi. Pazimo, da pri tem teh debelih korenin ne poškodujemo. V kolikor opazimo, da je substrat prej razpadel in se zgostil, presajamo prej. Substrat: za orhidejo phalaenopsis mora biti substrat precej grob. Vsebuje naj le kakšnih 20% delcev srednje granulacije (cca. Velikosti 5 mm), saj ta orhideja raste pretežno epifitsko, ker njene korenine praktično niso pokrite s substratom, zato v lončku tudi potrebujejo veliko zračnost. Praktično pomeni za rastlino propad, če je posajena v gosti substrat ali če je substrat razpadel in se je s tem zračnost med koreninami zmanjšala.

Razmnoževanje: za orhideje rodu phalaenopsis je značilno, da na cvetnih steblih, ki so običajno že predhodno odcvetela, razvijejo majhne rastline ali "keikis"-e. Čim razvijejo te rastlinice na teh steblih koreninice, jih lahko odrežemo s stebela in jih posadimo v substrat, ki naj bo bolj fin vseeno pa zračen, kot pa je za odrasle rastline. Ta značilnost pojava "keiki"-sov ni nekaj kar se obvezno zgodi na cvetnih steblih ko so odcvetela, ampak je večkrat posledica napake pri gojenju. Vzpodbujamo pa lahko rast "keiki"-sov s primernimi hormonskimi preparati.

Škodljivci in bolezni: različne plesni ki so posledica prevelikega zalivanja, voščene uši, ki so posledica presuhega zraka, odpadanje popkov ki se pojavi vsled pretemnega prostora. V rastlinjakih pa jih lahko napadajo tudi polži.

Posebnosti: Phalaenopsis potrebuje veliko zračnosti okrog korenin. Postano vodo v postavku na vsak način preprečevati. Pri presajanju raje vzamimo lonček kakšno številko večji. Namesto v lončke jih lahko posadite tudi v košarice.

Moj nasvet: Phalaenopsis lahko na istem cvetnem poganjku cveti dva do trikrat. Razen tega, lahko na cvetnem poganjku oblikuje tudi keikis-e. Zato odrežite cvetni poganjek le toliko kolikor se je posušil, ostali del naj ostane in se s tem pustite presenetiti, z novo rastjo, z novim cvetenjem.

Za boljše razumevanje gornjih opisov, je priporočeno da preberete [obrazložitev navodil za vzgojo](#), kjer so opisani pojmi o vzgoji dodatno pojasnjeni